

Životopis

Josef Král

26. dubna 1935, Praha

Zpracovali: Viktorie Frydrychová, Blanka Mikynová, Milan Kučo, Jindřich Mareš

Pedagogické vedení: Mgr. Daniela Skopalová

Pan Josef Král se narodil roku 1935 v Praze na Malé Straně. Ve třech letech se v roce 1938 přestěhoval i se svojí rodinou do malé vesnice Sedlov nedaleko Kolína. Maminka (rozená Mandelíková) byla židovského původu.

Pan Král chodil na základní školu v Kolíně, kde zažil bombardování. Vzpomíná rád na klukovské hry s kamarády, zároveň ale zmiňuje i zážitky z mobilizace nebo pochodující Hitlerjugend, zákroky proti Židům a zážitky dědečka z koncentračních táborů.

Po ukončení základní školy chtěl jít na zemědělskou školu. To mu však bohužel stávající režim zamítl a musel si vybrat ze třech manuálních oborů. A protože mu už od mala byla blízká příroda, vybral si zemědělského dělníka (mimo jiné má pan Král kvůli této kuriózní příhodě výuční list „chovatel skotu“).

Po dostudování byl pan Král zaměstnán u státních statků. Později šel na tehdy povinnou vojnu do Košic. Pak ho chtěli za trest přeradit do Prešova, ale napsali špatné číslo útvaru, díky čemuž se dostal do Bratislavy. Tam dělal údržbáře letištního osvětlení.

Po vojně při zaměstnání vystudoval nejprve střední, posléze i vysokou školu veterinární medicíny. Tam potkal svoji manželku Drahomíru (díky její sestře, která ho doučovala matematiku.) Vědeckou aspiranturu, kterou měl téměř hotovou, ale nakonec z politických důvodů nedostal.

Po škole se dostal do práce, která vyhovovala jeho představám. Pracoval ve výzkumném ústavu veterinárních léčiv. Jednoho dne sdělili jemu a jeho kolegům, že mají poslat žádost o účast na světové konferenci v Moskvě, aby to vypadalo,

že mají zájem a zlepšili si tím tak osobní hodnocení. O pár dní později přišel dopis z Paříže, kde stálo, že pan Král byl zvolen vedoucí jedné pracovní sekce. To byl ale problém, protože z politických důvodů tam nemohl odjet. Nakonec se tam dostal díky exkurzi Vědecko-technické společnosti (VTS).

V roce 1992 rodina restituovala pozemky, 750 ha orné půdy, což začalo další etapu života pana Krále. Sám o této době hovoří jako o nejtěžším období svého života. Založil firmu a na rodinných pozemcích začal hospodařit. Firma fungovala až do relativně nedávné doby, po deseti letech v roce 2005 její činnost sám ukončil, nikdo z příbuzných ji převzít nechtěl.

Pan Král nikdy nezapomene na dobré lidi, kteří mu v životě pomohli v mnoha ohledech.

„Co vás život naučil?“

„Že má bejt člověk velmi opatrněj. A má si pamatovat! Ke každému přistupovat s určitou důvěrou, ale na ty podrazáky nikdy nezapomenout. Životní úspěch je otázkou zatvrzelosti! Nesmím ustoupit, když se něco nepovede.“

„Kdybyste byl učitel, co byste mladé lidi učil?“

„Lidi, nebud'te blbí! Nelžete!“